

ŽIŤ AKO KRÁĽOVSKÉ DIEŤA 2

1. ročník – 15. hodina

Kráľ chlapcovi odpustil, znova ho prijal ako svojho syna – a on sa začal od svojho staršieho brata učiť byť opravdivým kráľovským dieťaťom, princom a dedičom celého kráľovstva.

ZOPAKOVANIE Z MINULEJ HODINY

- Prijat' Boha za svojho jediného a skutočného Otca a prijať úplne novú identitu Božieho syna (dcéry).

Nielen „polepšiť sa“, či niečo „dodržiavať“, ale prijať úplne novú identitu a stať sa úplne novou bytosťou, ako sme nikto nikdy predtým neboli!

- Byť najlepší možný – a uskutočniť tak na sebe „Boží dokonalý obraz o mne samotnom“ – a to celým JA, telom, dušou (psychika, emócie) i duchom (intelekt, vzťah s Bohom) – a tak sa vo všetkom stať s Bohom úplne zajedno!

Túto túžbu a tento cieľ urobiť zmyslom svojho života – nadradiť ho všetkému ostatnému v našom živote (vrátane kariéry, majetku, peňazí, životného stavu,...) – a, naopak, všetko ostatné bezvýhradne podriaďiť tomuto cieľu: dokonalá podobnosť s Bohom, dokonalé naplnenie Božích (nie doterajších mojich!) zámerov so mnou!

< DOMÁCA ÚLOHA Z MINULA >

- Na koľko % ste sa doteraz s touto víziou vo svojom kresťanstve prekrývali?

3. JEDINÝ UČITEĽ JEŽIŠ KRISTUS

- Byť svätý = byť ako Boh = stelesniť v sebe Božiu víziu o nás samotných.

**ODKIAĽ SA ALE MÔŽEM DOZVEDIEŤ, AKÝ JE BOH?
AKÝ BY BOL, AK BY BOL ČLOVEKOM TU, NA ZEMI?**

Boh v ľudskej podobe

V Ježišovi Kristovi sa Boh stal opravdivým človekom!

Vidieť Krista teda znamená nielen VIDIEŤ BOHA a spoznávať, aký Boh je, ale **VIDIEŤ BOHA V PODMIENKACH OBYČAJNÉHO ČLOVEKA** – a teda **MÔCŤ SA OD NEHO UČIŤ** byť v tých istých podmienkach rovnaký ako Ježiš – Boh v ľudskej podobe a ľudských podmienkach!

OD NIKOHO INÉHO SA TOTO NAUČIŤ NEDÁ, LEN OD JEŽIŠA KRISTA!

Slovom i Duchom

Toto vyučovanie:

- **ZAČÍNA SLOVOM** – keď sa z Božieho Zjavenia v Cirkvi učíme *napodobňovať* Boha¹, overujeme si tak, či takí byť naozaj chceme a či sa skutočne túžime úplne pretvoriť v Krista;
- **POKRAČUJE V DUCHU SVÄTOM** – kedy nás Boh postupne stále viac a osobnejšie vedie *vnuknutiami* Ducha Svätého² a nielen to: Duch je ten, ktorý nás skutočne spája s Bohom a zbožšťuje nás.³

¹ „*Napodobňujte Boha ako milované deti* (Eph 5:1 SSV)“

² „*Pre človeka zraneného hriechom nie je ľahké zachovať si morálnu rovnováhu. Kristov dar spásy nám udeľuje milosť potrebnú na to, aby sme vytrvali v úsilí o nadobudnutie čnosti.* (2015) Každý má stále prosieť o túto milosť svetla a sily, pristupovať k sviatostiam, spolupracovať s Duchom Svätým a nasledovať jeho vnuknutia, aby miloval dobro a vystríhal sa zla.“ (KKC 1811)

³ „*Len skrze Ducha máme účasť na Bohu. Sprostredkovaním Ducha sa stávame účastnými na Božej prirodzenosti... Preto tí, v ktorých prebýva Duch, sú zbožšteni.*“ (Sv. Atanáž Alexandrijský)

Kresťan = učeník

Preto najstarší názov, ktorým kresťania označovali samých seba ešte za Ježišovho života, je slovo UČENÍK, čiže žiak Ježiša Krista.

„V Antiochii učeníkov prvý raz nazvali kresťanmi.“

(Sk 11,26 SSV)

4. VYDANOSŤ, ODDANOSŤ, VERNOSŤ...

Boh ako dokonalé darovanie sa

„⁵ Zmyšľajte tak ako Kristus Ježiš: ⁶ On, hoci (resp. práve preto, že⁴) má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom, ⁷ ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. ⁸ Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. (Phi 2:5-8 SSV)“

Byť ako Boh znamená naučiť sa od Boha tomu istému

- Ježiš ako človek sa takto úplne a bezvýhradne daroval, doslova „vydal napospas“ svojmu Otcovi – v akte krajnej dôvery a synovskej lásky.
- Tento istý krok darovania sa v dôvere a láske je nutný aj u nás.
- Hovorí sa tomu **VYDANOSŤ**:

⁴ Toto je druhá možnosť prekladu a chápania tohto textu, ktorá zdôrazňuje, že toto sebadarovanie sa neurobil Boh *napriek tomu*, že je Bohom, ale *práve preto*, že je Bohom, ktorý je Láskou – a toto je aktom a konaním lásky!

„Nezbytným predpokladom je neustále naplňovanie naprosté vydanosti tak, aby mohol jednat nikoli už človek, ale jeho prostredníctvom sám Pán. ... také všetko, čo mám, náleží jemu.“

(Hans Buob, exercitátor)

A, pamätajte na to, je **len ODPOVEĎOU na Božiu vydanosť**:

„Vŕči Boží lásce se v nás rodí nový a nezvyklý cit - cit vlastnický. ... Bůh se novým způsobem stal „naším“ Bohem. My, z milosti, vlastníme Boha.“

(Raniero Cantalamessa, pápežský kazateľ)

Vernosť

Kresťanstvo je **OSOBNÝ VZŤAH lásky** Boha človekovi – a človeka Bohu. **Podstatou tejto lásky je VERNOSŤ a ODDANOSŤ.**

- **Boh je „verný Boh“:** „Ak sme neverní, on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže. (2Ti 2:13 SSV)“ – nemôže byť *neverný*, pretože JE láskou a vernosť JE podstatným znakom a prejavom lásky!
- **Rovnako byť kresťanom znamená byť obdobne verný Bohu** – porov. napr.: „¹⁴ Budú bojovať proti Baránkovi a Baránok nad nimi zvíťazí, lebo on je Pán pánov a Kráľ kráľov; aj tí, čo sú s ním, povolání, vyvolení a verní.“ (Rev 17:14 SSV)“, alebo: „Bud’ verný až na smrť a dám ti veniec života.“ (Rev 2:10)“

... **na rozdiel od „cukríkového kresťanstva“**, ktoré samo seba chápe skôr ako „systém“, ktorý sa dá „praktizovať“ a „mať na poriadku“, či „zákon“, ktorý sa dá „dodržiavať“ a „plniť“. ale nevyžaduje od človeka tento akt úplného odovzdania, vydania sa Bohu a vernosti Bohu ako osobe (a nie „Bohu“ ako nejakým zásadám, praktikám a podobne)!

Dodatočný dôvod v pozadí...

Boží plán a zámer pre mňa je ten najlepší možný:

- pre mňa,
- pre Boha
- i pre svet, v ktorom žijem.

Akákoľvek zmena, či odklon od tohto Božieho zámeru so mnou a s mojím životom by bola už len **ODKLONOM K HORŠIEMU – ČI ÚPLNE ZLÉMU!**

Úplná vydanosť Bohu je tak to úplne najlepšie aj pre nás osobne!

Je to aktívny voľba, nie pasivita!

- **BOH** sa **ZAVIAZAL**, že ma nebude využívať (ako sluhu, či nejakú „vec“), už vôbec nie zneužívať ☺, ale bude u mňa – ako u svojho syna – sledovať a hájiť vždy tie najlepšie moje záujmy a naplní moju túžbu po tom „byť ako Boh“!
- **JA** sa potom takisto **ZAVÄZUJEM**, že sa vo všetkom a úplne stotožním a zjednotím s Božími zámermi („vôľou“), pretože: **je to to najlepšie a najvýhodnejšie** pre mňa a **je to požiadavka mojej lásky** ako syna k Otcovi, ktorý ma miluje.

„Môj Bože, ja si vyberiem všetko, nechcem byť polovičatou svätou, nebojím sa trpieť pre teba. Bojím sa iba jedného, že si ponechám svoju vôľu⁵. Vezmi si ju teda, lebo ja si vyberiem všetko, čo ty chceš!“

(Sv. Terézia z Lisieux)

5. MOJA NOVÁ RODINA

Jedna rodina

Synovský vzťah s Bohom a budovanie jednoty s Bohom má aj svoj nevyhnutný „vedľajší efekt“ ☺:

- Ak je Boh **NAOZAJ** môj Otec
- a ja som **NAOZAJ** Jeho syn (dcéra)
- potom ostatní Boží synovia a dcéry – kresťania – sú **NOAZAJ MOJI SÚRODENCI**
- a teda **Cirkev je NAOZAJ MOJA SKUTOČNÁ**

⁵ v zmysle vlastných plánov, predstáv, ... odlišných od Boha. Sv. Terézia netúži byť „handra bez vôle“, ale túži, aby sa celá jej vôľa aktívne stotožnila s Božou vôľou, aby celou silou túžila po tom a chcela to, čo chce Boh.

RODINA!

„Nemôže mať Boha za Otca, kto nemá Cirkev za matku.“

(Sv. Cyprián)

A ešte viac!

Jedno Telo!

- Ak sa ja stáva JEDNO s Kristom
- a ostatní kresťania sa stávajú JEDNO s Kristom,
- potom aj ako kresťania navzájom sme JEDNO TELO, JEDEN KRISTUS!

„Náš Vykupiteľ sa ukázal ako jedna osoba so svätou Cirkvou, ktorú si pridružil.“

(Sv. Gregor Veľký)

Výsledkom je „katolicita“

- „Cirkev nie je katolícka, pretože je v prítomnosti rozšírená po celom povrchu zeme a má veľké množstvo príslušníkov. Bola katolícka už v to ráno na Turíce, keď sa všetci jej členovia zmestili do jednej malej miestnosti. Podľa etymológie slova „katolícka“ tvorí zo všetkých, ktorých zhromažďuje, jeden celok. Ľudstvo je jedno a Cirkev má poslanie zjavovať ľuďom ich vrodennú jednotu, ktorú stratili, obnoviť ju a dovrieť.“ (Henri de Lubac)
- „Mužov a ženy, hlboko rozdelených rasou, národnosťou, jazykom, spôsobom života, prácou, poznaním, dôstojnosťou, majetkom,... všetkých (Cirkev) znovu tvorí v Duchu. Všetkým rovnako vtlača božskú podobu. Všetci od nej prijímajú novú povahu, nezrušiteľnú, ktorá už viac nedovoľuje, aby sa do budúcnosti prisudzovala dôležitosť ich mnohonásobným a hlbokým rozdielom. Tým sú všetci povznesení a zjednotení v skutku katolícky!“ (Sv. Maxim Vyznavač)
- „...schopnosť cítiť brata a sestru vo viere v hlbokéj jednote tajomného tela - Cirkvi, čiže ako "niekoho, kto patrí ku mne" ... spolu s ním prežívať jeho radosti a jeho bolesti, uhádnuť jeho želania, postarať sa o jeho potreby a ponúknuť mu pravé a hlboké priateľstvo. ... vidieť v druhom predovšetkým pozitívne prvky, aby sme ho prijímali a hodnotili ako Boží dar, a to nielen ako dar pre druhého, ktorý ho priamo prijal, ale aj ako "dar pre mňa". ... vedieť bratovi "urobiť miesto",

niest' si vzájomne bremená (Gal 6,2) a premáhať egoistické pokušenia, ktoré nás neustále napádajú a budia rivalitu, karierizmus, nedôveru a žiarlivosť.“ (Ján Pavol II., Novo millenio ineunte 43)

Alebo, alebo!

<p>Boh je mojim Otcom len natoľko, nakoľko je Cirkev mojou rodinou!</p>		<p>Môžem byť s Bohom zjednotený len natoľko, nakoľko som zjednotený s ostatnými kresťanmi!</p>
<p>Ak neprijímam Cirkev ako svoju skutočnú a jedinu opravdivú rodinu a jej členov ako svojich opravdivých súrodencov – potom ani Boh nie je môj opravdivý Otec a ja nie som Boží syn (dcéra)...</p>		<p>Ak ON je Boh s KRISTOM...</p>
		<p>... ale JA nie som s NIM...</p>
		<p>... potom JA nie som ani s KRISTOM!</p>

6. NOVÝ DOMOV, VLAŠŤ A PERSPEKTÍVA

Nová národnosť a štátna príslušnosť

„Bohu je v každom čase a v každom národe milý, kto sa ho bojí a koná spravodlivo (porov. Sk 10,35). Zapáčilo sa však Bohu posväcovať a spasit' ľudí nie každého osve, bez akéhokolvek vzájomného spojenia, ale vytvoriť z nich národ, ktorý by ho pravdivo poznal a sväto mu slúžil. ... Lebo tí, čo veria v Krista, ... stávajú sa napokon vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, jeho vlastným ľudom ... Tento mesiánsky ľud má za hlavu Krista ... Ako Izrael podľa tela, ktorý kedysi putoval na púšti, sa už nazýva cirkvou Božou (porov. Neh 13,1; Num 20,4; Dt 23,1 a nasl.), tak aj nový Izrael, ktorý putuje na tomto svete, hľadajúc budúce a trvalé miesto (porov. Žid 13,14), nazýva sa Cirkvou Kristovou (porov. Mt 16,18), keďže si ju Kristus nadobudol vlastnou krvou

(porov. Sk 20,28), naplnil ju svojim Duchom a vystrojil ju vhodnými prostriedkami viditeľnej a spoločenskej jednoty. ... Majúc sa rozšíriť do všetkých krajín, vstupuje do dejín ľudstva, hoci zároveň presahuje trvanie národov a ich hranice.“ (Lumen gentium 9)

- **Ktosi raz trefne poznamenal, že heslo „Za Boha a za národ“ má v sebe rozpornosť**, nakoľko Biblia v príbehu o Babylonskej veži vykresľuje rozdelenie ľudí na národy ako následok hriechu a trest zaň.
- **A, na druhej strane, Katolícka Cirkev je opakom tohto rozdelenia**, ako hovorí teológ Henri de Lubac: *„Cirkev nie je katolícka, pretože je v prítomnosti rozšírená po celom povrchu zeme a má veľké množstvo príslušníkov. Bola katolícka už v to ráno na Turíce, keď sa všetci jej členovia zmestili do jednej malej miestnosti. Podľa etymológie slova „katolícka“ tvorí zo všetkých, ktorých zhromažďuje, jeden celok. Ľudstvo je jedno a Cirkev má poslanie zjavovať ľuďom ich vrodenu jednotu, ktorú stratili, obnoviť ju a dovŕšiť.“* (Henri de Lubac) – a práve toto je význam slova „katolícky“, ako hovorí v 7. storočí sv. Maxim Vyznavač: *„Mužov a ženy, hlboko rozdelených rasou, národnosťou, jazykom, spôsobom života, prácou, poznaním, dôstojnosťou, majetkom,... všetkých (Cirkev) znovu tvorí v Duchu. Všetkým rovnako vtlačá božskú podobu. Všetci od nej prijímajú novú povahu, nezrušiteľnú, ktorá už viac nedovoľuje, aby sa do budúcnosti prisudzovala dôležitosť ich mnohonásobným a hlbokým rozdielom. Tým sú všetci povznesení a zjednotení v skutku katolícky!“* (Sv. Maxim vyznavač)
- **Podobne sa vyslovuje aj II. vatikánsky koncil, keď hovorí o Cirkvi ako o svätom národe** – a cituje tým Písmo.
- **Kresťanstvo jednoducho znamená „nechať sa adoptovať“** – prijať Boha za svojho nového, skutočného, jediného a opravdivého Otca, prijať identitu Jeho skutočného a opravdivého syna (dcéry) a prijať za svoju novú, Božiu rodinu, za tie veky rozrastenú a rozvetvenú rodinu, skutočný Boží klan, Boží ľud – národ! – a stotožniť sa s ňou.
- **NEBO nie je nič iné, než život Božieho života v spoločenstve Božej rodiny a v jednote so spoločným Otcom**, ktorým je Boh sám osobne.

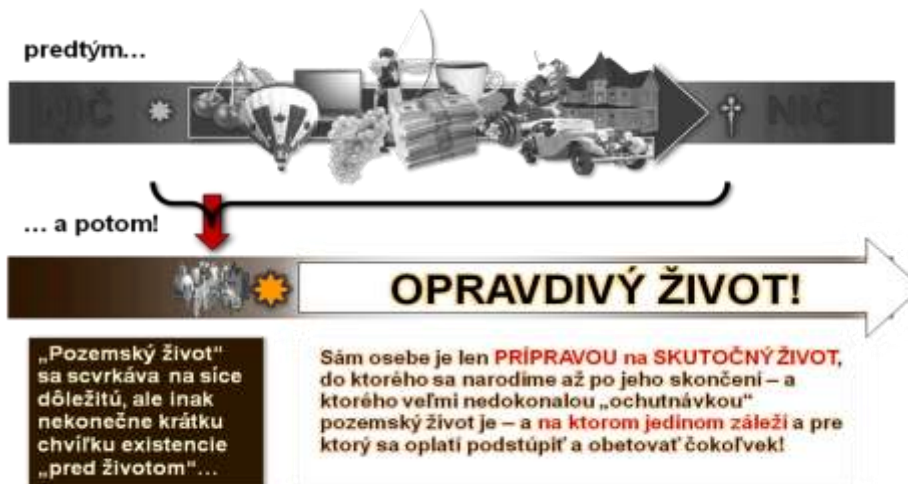
- **Kresťan „je vo svete, ale nie zo sveta“.** Kresťan žije vo svete, žije v rámci istého národa a štátu, rešpektuje ich a podieľa sa na ich živote – ale už len ako „cudzinec a pútnik“ (porov. Hebr 11,13)⁶
- **Tomuto novému národu, Božiemu národu, ktorého súčasťou sa stal, patrí jeho skutočná a plná lojalita.** Aj preto kresťan nemá problém postaviť sa aj proti štátu, či národu, v ktorom žije, z ktorých sa narodil a s ktorými zdieľa jazyk a kultúru, ak konajú v rozpore s Kristom – ako to bolo napríklad v Nemecku za nacizmu, u nás za komunizmu a podobne.

NOVÁ PERSPEKTÍVA...

P.S.: Ešte aj **mnohí** (zväčša cukríkovi) „kresťania“ – aj keď by si to nikdy sami nepriznali! – **chápu „Nebo“ skôr ako nejaký „domov dôchodcov“**, čosi „po živote“. Preto keď zomrie mladý kresťan, namiesto radosti si vzdychnú: „*Chudáčik, mohol si ešte požiť...*“

Ale **PO OBRÁTENÍ SA...**:

⁶ *Všetci títo umierali vo viere, aj keď nedosiahli to, čo bolo prisľúbené, ale z diaľky to videli a pozdravovali; a vyznávali, že sú na zemi iba cudzincami a pútnikmi.* (Heb 11:13 SSV)

Moja vlasť a domov je v Nebi – „**pozemský život**“ je už len nekonečne krátka, aj keď dôležitá epizóda prípravy na skutočný ŽIVOT!

Akej národnosti je teda kresťan ☺?

Aká je teda národnosť kresťana? **KREŠŤANSKÁ!** ☺

- **Kresťan „je vo svete, ale nie zo sveta“.** Kresťan žije vo svete, žije v rámci istého národa a štátu, rešpektuje ich a podieľa sa na ich živote – ale už len ako „cudzinec a pútnik“ (porov. Hebr 11,13)⁷
- **Tomuto novému národu, Božiemu národu, ktorého súčasťou sa stal, patrí jeho skutočná a plná lojalita.** Aj preto kresťan nemá problém postaviť sa aj proti štátu, či národu, v ktorom žije, z ktorých sa narodil a s ktorými zdieľa jazyk a kultúru, ak konajú v rozpore s Kristom – ako to bolo napríklad v Nemecku za nacizmu, u nás za komunizmu a podobne.

ALEBO TO UROBÍME NAOZAJ – a potom sa táto Božia rodina – Boží ľud a národ – stáva našou rodinou i národnosťou súčasne a tam patríme – a ostaneme naveky;

ALEBO SA NA TO IBA HRÁME – a potom Boh nie je našim skutočným Otcom, my nie sme Jeho skutočnými deťmi, Cirkev nie je našim národom a rodinou, ani Nebo našou vlasťou⁸ – je to len hra, ale nie realita. Potom je našou voľbou Peklo, kde si volíme a môžeme byť všetkým iným, okrem tohto jedného...

IDENTITA KREŠŤANA:

Meno: Moje vlastné krstné (Ján, Jakub,...). **Priezvisko:** Kresťan (po Kristovi – čiže po mojej novej rodine). **Národnosť:** Katolícka („*Pôvodom som zo Slovenska, ale teraz som katolík*“). **Štátna príslušnosť:** Nebo. **Meno otca:** Boh. **Moja identita:** Boží syn (dcéra). **Moja rodina:** Katolícka cirkev. **Súčasný prechodný pobyt:** Banská Štiavnica. **Čo tu v Štiavnici robím:** Iba tadiaľto prechádzam do svojej vlasti v Nebi.

⁷ Všetci títo umierali vo viere, aj keď nedosiahli to, čo bolo prisľúbené, ale z diaľky to videli a pozdravovali; a vyznávali, že sú na zemi iba cudzincami a pútnikmi. (Heb 11:13 SSV)

⁸ porov. „Ved' naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa Pána Ježiša Krista. (Phi 3:20 SSV)“

7. NOVÉ ZAMESTNANIE

Byť synom nakoniec znamená **podieľať sa na práci v „rodinnom podniku“ svojho Otca.**

Spolupracovníci Boha

„Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte!“

(Mt 10,8 SSV)

„Na všetkých laikov (= kresťanov) dolieha vznešená povinnosť pracovať na tom, aby sa spasiteľné úmysly Božie čím ďalej tým viac uskutočňovali všade na svete na všetkých ľuďoch všetkých čias.“

(II. vatikánsky koncil, Lumen Gentium 33)

„... zaznieva volanie nášho Pána Ježiša v dejinách ďalej: "Chodte aj vy do mojej vinice." Obracia sa na každého človeka, ktorý prichádza na tento svet. ... zahŕňa všetkých. Aj laici sú osobne Pánom povolaní a prijímajú od neho poslanie pre Cirkev a pre svet.“

(Ján Pavol II., Christifideles laici 2)

Proroci, kňazi a králi s Kristom

- **Byť synom (dcérou) v Božej rodine znamená byť tým istým, čím je Boží Syn par excellence Ježiš Kristus:**
 - „Lebo ktorých predpoznal, tých aj **predurčil, že sa stanú podobnými obrazu jeho Syna, aby on bol prvorodený medzi mnohými bratmi.** (Rom 8:29 SSV)“
 - „Kristus, **Veľkňaz a jediný prostredník, urobil z Cirkvi „kráľovstvo kňazov svojmu Bohu a Otcovi“** (Zjv 1,6). Celé spoločenstvo veriacich ako také je kňazské. **Veriaci vykonávajú svoje krstné kňazstvo svojou účasťou na poslaní Krista, Kňaza, Proroka a Kráľa, každý podľa vlastného povolania. Sviatosťami krstu a birmovania sú veriaci „posvätení na... sväté kňazstvo“.**“ (KKC 1546)
 - „Pokrstení sa stali „živými kameňmi“ na vbudovanie „do duchovného domu, do svätého kňazstva“ (1Pt 2,5). **Krstom majú účasť na Kristovom kňazstve a na jeho prorockom a kráľovskom poslaní, sú „vyvolený rod,**

kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby... zvestovali slávne skutky toho, ktorý“ ich „z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla“ (1Pt 2,9). Krst dáva účasť na spoločnom kňazstve veriacich.“ (KKC 1268)

Takže v praxi...

• **ÚČASŤ NA POSLANÍ KRISTA KŇAZA:**

- „Posvätný a organicky usporiadaný ráz kňazského spoločenstva sa uskutočňuje jednak **sviatosťami** a jednak **čnosťami**.
 - Veriaci, začlenení krstom do Cirkvi, sú na základe **krstného charakteru povolání uctievať Boha v kresťanskom náboženstve a - preporodení v dieťky Božie - sú povinní vyznávať pred ľuďmi vieru, ktorú dostali od Boha prostredníctvom Cirkvi.**
 - Sviatosť **birmovania** ich dokonalejšie spája s Cirkvou a obohacuje ich zvláštnou silou Ducha Svätého, takže sú vo zvýšenej miere **viazaní, ako praví svedkovia Kristovi, šíriť a brániť vieru slovom a skutkom.**
 - Účasťou na **eucharistickej** obete, ktorá je zdrojom a vrcholom celého kresťanského života, **prinášajú Bohu božskú žertvu a s ňou seba samých;** ... A nasýtení pri svätom prijímaní Telom Kristovým, konkrétnym spôsobom **prejavujú jednotu ľudu Božieho, ktorú táto Prevelebná Sviatosť vhodne naznačuje a podivne uskutočňuje. ...**
 - **kresťanskí manželia** ... **navzájom si pomáhajú k svätosti manželským súžitím, ako aj plodením a výchovou detí, takže majú v Božom ľude zvláštny dar pre svoj životný stav a údel (porov. 1Kor 7,7)21. Z tohto manželstva totiž vznikla rodina, v ktorej sa rodia noví občania pre ľudskú spoločnosť, a tí sa milosťou Ducha Svätého krstom stávajú deťmi Božími, aby sa tak v priebehu vekov neprestajne udržoval Boží ľud. V tejto akoby domácej cirkvi rodičia nech sú slovom a príkladom, prvými hlásateľmi viery pre svoje deti a nech napomáhajú povolanie vlastné pre každé z nich, a s osobitnou starostlivosťou duchovné povolanie.**
 - **Obdarení toľkými a takými spasiteľnými prostriedkami, všetci v Krista veriaci sú od Pána povolání v každom postavení a stave, a každý svojou cestou, na dokonalú svätosť, ako je dokonalý sám Otec nebeský.“** (Lumen gentium 11)

• **ÚČASŤ NA POSLANÍ KRISTA PROROKA:**

- „Svätý ľud Boží má účasť aj na prorockom poslaní Kristovom tým, že o ňom vydáva živé svedectvo, najmä životom podľa viery a lásky, ako aj tým,

že prináša obeť chvály Bohu, totiž ovocie úst vyznávajúcich jeho meno (porov. Žid 13,15). ...

- **Ľud Boží pod vedením posvätného učiteľského úradu** - ktorý verne poslúchajúc, prijíma nie ako slovo ľudské, ale naozaj ako slovo Božie (porov. 1Sol 2,13) - **neochvejne sa pridržá viery**, ktorú raz navždy dostali svätí (porov. Júd 3), **správnym úsudkom hlbšie do nej preniká a plnšie ju uplatňuje v živote.**
- **Okrem toho ten istý Duch Svätý posväcuje, vedie a čnosťami ozdobuje Ľud Boží**
 - **nielen prostredníctvom sviatostí a služieb⁹,**
 - **ale aj tým, že rozdeľuje medzi veriacimi všetkých stavov zvláštne milosti udeľujúc (ich) každému osobitne, ako chce“ (1Kor 12,11), pomocou ktorých robí ich schopnými a ochotnými, aby sa podujali na rozličné diela a úlohy, užitočné na obnovu a ďalší vzrast Cirkvi, ako je napísané: Každý však dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok,, (1Kor 12,7). Tieto charizmy, či už neobyčajné alebo aj bežnejšie a rozšírenejšie, treba **prijímať s vdakou a potechou**, pretože obzvlášť zodpovedajú potrebám Cirkvi a sú jej na osoh. Avšak mimoriadne dary **netreba opovážlivo vyhľadávať**, ani sa nemá od nich trúfalo očakávať zdar apoštolských podujatí; **no súdiť o ich pravosti a správnom používaní náleží tým, čo sú predstavení v Cirkvi a ktorým zvlášť prislúcha neuhášať Ducha, ale všetko skúmať a držať sa toho, čo je dobré (porov. 1Sol 5,12 a 19-21).“** (Lumen gentium 12)**
- **ŽIVOT AKO „SLUŽOBNÁ CESTA“?**
 - Z tohto pohľadu zemou iba len tak „neprechádzam“ – ale mám tu svoju misiu a svoje poslanie, odvíjajúce sa od mojej novej identity:ň
 - **DOVTEDY** som bol:
 - otec
 - zamestnanec v *Combine* (napríklad)
 - sused na ulici Energetikov (napríklad)
 - občan v Banskej Štiavnici
 - atď.
 - **ODTERAZ** som:
 - kresťan, uskutočňujúci svoju misiu v rodine;
 - kresťan, uskutočňujúci svoju misiu s ostatnými súrodencami – kresťanmi v *Combine*;

⁹ služby hierarchické, napr. biskupi a pod.

- kresťan, uskutočňujúci spolu s rodinou a ostatnými súrodencami z Cirkvi svoju misiu medzi ľuďmi na ulici Energetikov;
- kresťan, uskutočňujúci spolu s rodinou a ostatnými súrodencami z Cirkvi svoju misiu medzi ľuďmi v meste Banská Štiavnica
- atď.

Všimli sme si ten rozdiel v cieľoch a prioritách? Veci, ktoré dovtedy boli cieľom sami o sebe, sa odteraz stávajú už len „miestom“ uskutočňovania jediného spoločného cieľa: Božieho cieľa, na ktorom v Jeho Rodine spoločne s Ním pracujeme ako opravdiví synovia a dcéry Boha.

Myšlienka v pozadí

- **Boh žije svoj vlastný život v kruhu svojej Rodiny – Otca, Syna a Ducha.**
- **Vo svojej láske sa rozhodol s týmto svojim životom podeliť** s ľuďmi, ktorých stvoril (porov. KKC 1)¹⁰
- **Preto sa stal človekom**, aby sa v Ňom a cez Neho mohol človek stať účasťou na Bohu aj sám bohom v Bohu.
- **PRIJAŤ TO znamená PRIJAŤ TO ☺ – čiže stať sa tým, čím je Boh:**
 - osvojiť si Boží život v dokonalej láske = svätosť: „⁴⁴ *Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú,* ⁴⁵ *aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. ...* ⁴⁸ *Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec. (Mat 5:44.48 SSV)*“
 - priložiť ruku k Božiemu dielu a stať sa tak služobníkom Krista v Jeho diele: zhromaždiť všetkých ľudí v Božom kráľovstve, čiže v Božej rodine – tu na zemi prítomnej naplno v Katolíckej Cirkvi: „*Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec. (Joh 12:26 SSV)*“
 - vstúpiť do jeho vzťahov k ostatným ľuďom: „*Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. (Joh 15:12 SSV)*“

¹⁰ „Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotivého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote. Preto je v každom čase a na každom mieste blízky človeku. Volá ho a pomáha mu, aby ho hľadal, poznával a zo všetkých síl miloval. Všetkých ľudí, rozdelených a rozptýlených hriechom, zvoláva do jednoty svojej rodiny, ktorou je Cirkev. Aby to uskutočnil, poslal v plnosti času svojho Syna ako Vykupiteľa a Spasiteľa. V ňom a skrze neho volá ľudí, aby sa v Duchu Svätom stali jeho adoptovanými deťmi, a teda aj dedičmi jeho blaženého života.“ (KKC 1)

Alebo prijať, alebo odmietnuť

Ak SA NEPRIDÁME k Bohu vo všetkom – potom NEPRIJÍMAME Boží dar a ponuku. Potom ju odmietame.

- **MÁME PRÁVO** urobiť to a nebyť kresťanmi.
- **ALE NEMÁME PRÁVO** odmietnuť túto ponuku Boha – a pritom sa označovať za kresťanov!
 - **Psychológ M. Scott Peck** práve toto považuje za podstatu rúhania sa Bohu: *„Podnikateľ, ktorý chodí v nedeli do kostela, verí, že miluje Boha a Boží stvorenie a bližního svého, a v pondelí mu nedelá problémy jednaní jeho spoločnosti, ktorá vypouští toxický odpad do nedaleké rieky” - ktorý je „kresťanom nedelňiho rána” - je vinen rouháním. Nezáleží na intenzite, nezáleží na stupni uvedomění a vlastního rozhodnutí, takové rozškatulkování náboženství je vždy rouhačské.“* (Scott Peck)
 - **Podobne vážne o tom hovorí Ježiš:** *„Nie je možné, aby neprišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú! ² Tomu by bolo lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora, akoby mal pohoršiť jedného z týchto maličkých. (Luk 17:1-2 SSV)“*

**Z tohto pohľadu je táto forma POKRYTECTVA
a RÚHANIA SA BOHU**

– čiže nazývať sa verejne kresťanom, ale nebyť ním –
jednou z najspol’ahlivejších ciest do Pekla
(a, zdá sa, v bežnej praxi kresťanov veľmi hojne
využívaná... ☹)

ZHRNUTIE

- **Radikálne rozhodnutie pre úplne nový svet a život Božej rodiny.**
- **Prijať Boha za svojho skutočného a opravdivého Otca...**
- **Usilovať sa byť svätý** – najlepší možný telom, dušou i duchom. Voliť si vždy to, čo je lepšie.
- **Ježiš je Boh v ľudskej podobe a ľudských podmienkach. Preto sa od Neho učím byť vo všetkom ako On.**
- **Vstúpiť do obojstranného vzťahu úplného darovania sa v láske (vydanosť)**

- **Ak je Boh môj Otec, potom všetci kresťania sú moji súrodenci a Cirkev je moja nová, opravdivá a v podstate jediná rodina!** Dohromady sme v Kristovi jedinou bytosťou, jediným Telom Kristovým!
- **Moja vlasť a domov je v Nebi** – „pozemský život“ je už len nekonečne krátka, aj keď dôležitá epizóda prípravy na skutočný ŽIVOT! **Cez túto zem už len prechádzam** ako cudzinec, vyslanec a pútnik na „služobnej ceste“
- **Podieľať sa na „rodinnom podniku“ Otca** a zasvätiť svoje sily tomu, aby sme spoločne s Bohom v nás, medzi nami a okolo nás tvorili opravdivú KRÁSU!
- **Znamená to dávať veci na svoje miesto a pomáhať im byť tým, čím majú byť** – aby tak všetko smerovalo k svätosti, kráse a dokonalosti.

< **Na koľko % sa Vaše doterajšie kresťanstvo kryje s touto víziou?** >

A PREČO VLASTNE BY SOM MAL TAKTO ŽIŤ?

NEBO nie je odmena za to, že budeme takto žiť.

**NEBO ZNAMENÁ ŽIŤ PRÁVE TENTO SPÔSOB ŽIVOTA –
A ON SÁM UŽ JE NEBOM!**

Presne TOTO žije Boh sám osobne!

**ŽIŤ HO = UŽ ŽIŤ BOŽÍM ŽIVOTOM. A Boh mi k tomu už len
dáva bonus: žiť ho nielen do smrti, ale naveky!**

NEŽIŤ HO = UŽ BYŤ V PEKLE.

TRI KLÚČOVÉ ROZMERY KREŠŤANSKÉHO ŽIVOTA

